

نکات کلیدی در مدیریت دندانهای ضربه خورده (قسمت دوم: لوکسیشنها)

سعید مرادی^۱، مهشید شیخ نظامی^۲، محمد درهمی^۳، امیر معین تقوی^۴، نیما مخبر^۵، علیرضا بروزی نیت^۶

- ^۱ استاد، گروه آموزشی اندودانتیکس، دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
- ^۲ اندودانتیست، مسئول مرکز ترومای دندان‌های دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
- ^۳ استادیار، گروه آموزشی پروتستودانتیکس، دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
- ^۴ استاد، گروه آموزشی پروتستودانتیکس، دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
- ^۵ ارتودنتیست، عضو مرکز ترومای دندان‌های دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
- ^۶ استادیار، گروه آموزشی ترمیمی، دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

خلاصه موضوع و اهداف سخنرانی: بر اساس جهت نیروهای وارده به دندان انواع جراحات دندانی وجود دارد که می توان به جابجایی طرفی، اینتروژن و خارج شدن دندان از فک اشاره نمود.

جابجایی طرفی دندان به هر گونه جابجایی دندان در خلاف جهت محور طولی دندان گفته می شود که با شکستگی یا خورد شدگی استخوان آلوئول همراه می باشد.

اینتروژن به جابجایی دندان در محور به سمت استخوان آلوئول اطلاق می گردد که با شکستگی یا خورد شدگی ساکت آلوئول همراه است. جهت جابجایی از محور طولی دندان تبعیت می کند.

اولژن خارج شدن دندان از محل خود می باشد.

همانطور که تعاریف این نوع جراحات نشان می دهد، بافتهای سخت و نرم دندان و نیز بافتهای اطراف دندان دچار صدمه می گردد.

تدابیر مختلف اندودانتیک، پرودانتیک، پروتستودانتیک، رستوراتیو و ارتودنتیک در پیش آگهی درمان این دندان ها تاثیر فراوانی دارند.

هدف از این سخنرانی بحث بین رشته ای در دندانپزشکی و بررسی تدابیر درمانی دندان های دچار این صدمات جابجایی برای حصول

بهترین نتیجه درمانی می باشد.